

Tervishoiutöötajate palgalõhe sõltub erialast ja töökohast

Natalja Eigo, Angela Poolakese, Tervise Arengu Instituudi tervisestatistika osakond

Statistikaameti andmetel suurenes üldine sooline palgalõhe 2012. aastal 1,8%, kusjuures naiste brutotunnitasu oli 24,6% madalam kui meestel. Samas vähenes erinevus tervishoius ja sotsiaalhoolekandes. Tervise Arengu Instituut uurib tervishoiu näitajaid eraldi ja nende andmete põhjal võib öelda, et tervishoiutöötajate palgalõhe varieerub palju eriala ja asutuse liigiti.

Naissoost arstide keskmine brutotunnipalk koos regulaarsete lisatasudega oli 2012. aastal 9,64 eurot tunnis. Samas meesarstid teenisid 11,35 eurot tunnis. Võrreldes eelmise aastaga vähenes arstide palgalõhe 0,7 protsendipunkti moodustades 15,1%.

Erialati oli arstide hulgas kõige suurem palgaerinevus meeste ja naiste vahel reumatoloogidel. Keskmiselt said naissoost reumatoloogid 2012. aastal 46,7% väiksemat brutotunnipalka kui nende meessoost kolleegid. Samas teenivad naisonkoloogid keskmiselt 17,8% kõrgemat palka kui meesonkoloogid.

Kõige väiksem palgaerinevus oli sooti endokrinoloogidel – 0,7%, kusjuures naissoost arstide kasuks. Samuti oli palgalõhe väike hambaarstidel – 1,6%. Naissoost hambaarstid teenisid tunnis 10,29 ja mehed 10,13 eurot. Naishambaarstide kasuks olev palgalõhe on püsinud alates 2009. aastast.

Nii nagu arstidel üldiselt, vähenes ka õendustöötajate palgavahe. Samas oli vähenemine väiksem kui arstidel, ainult 0,3%. Õendustöötajatel moodustas palgalõhe 2012. aastal 7,5% ja hooldajatel 12,1% ning seda meeste kasuks. Hooldajatel toimus aga 0,6 protsendiline palgalõhe kasv.

Haigla liigiti oli kõige suurem palgalõhe taastusravihaiglates – 40,9 protsendipunkti naisarstide ja hooldushaiglates – 22,3 protsendipunkti meesarstide kasuks. Kõige väiksem palgaerinevus oli arstidel üldhaiglates – 1,2%.

Õendustöötajate puhul oli väiksem vahe keskhaiglates (3,5%) ja suurem üldhaiglates (25,6%), kusjuures mõlemas said kõrgemat palka meessoost töötajad. Naissoost hooldajatel oli kasulikum töötada erihaiglates, kus palgalõhe oli nende kasuks 33,4%. Meessoost hooldajatel oli võrreldes naistega aga kohalikes haiglates 46,5% kõrgem palk.

Üldiselt võib öelda, et palgalõhe tervishoius ei sõltu niivõrd töötaja soost, kui tema kvalifikatsioonist ja töökohast. Tervishoius on ka palju naisi, kes teenivad rohkem kui nende meeskolleegid. Seega võib öelda, et tervishoius ei ole kindlat tendentsi, mille järgi mehed teenisid naistest rohkem või vastupidi.